

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313201444
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6313201444.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci navrhovateľa Banco Banif Mais, S.A., Avenida 24 de Julho, N 98, oblasť Santos-o Velho, Lisabon, Portugalsko, organizačná zložka Banco Banif Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky, IČO: 35 954 745 so sídlom Ensteinova 21, Bratislava, zast. alianciaadvokatov sk, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Vlčkova 8/A, Bratislava, IČO: 36 679 771 proti odporcom 1/ A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, D., 2/ A. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, D., zastúpený JUDr. Peter Šramko, advokát so sídlom AK Moyzesova 12, Brezno, o zaplatenie 1945,87 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporcovia 1/, 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1945,87 Eur spolu s úrokom vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1945,87 Eur od 27.02.2012 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2241,36 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia na účet navrhovateľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v T. banka, a.s. v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 2779 zo dňa 13.09.2007 v časti spracovateľského poplatku vo výške 19440 Sk (645,29 Eur) je neprijateľná podmienka.

III. Súd návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom podaným na tunajšom súde dňa 08.02.2013 domáhal voči odporcom zaplatenia sumy 1 945,87 Eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 302,52 Eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 08.12.2011 vo výške 1 046,76 Eur, s úrokmi vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1 945,87 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 31,51 % ročne zo sumy 2 248,39 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia a poplatkami vo výške 297,50 Eur, ako aj priznania náhrady trov konania.

V návrhu uviedol, že v postavení veriteľa s odporcom 1/ ako dlžníkom a odporcom 2/ ako spoludlžníkom uzavrel v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. a nasledujúcich zmluvu o úvere č. 2779. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné úverové podmienky zo dňa 13.09.2007. Na základe zmluvy poskytol odporcovi 1/ úver vo výške 4230,23 Eur (127440,- Sk) za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla bližšie špecifikovaného v zmluve. Výška mesačnej splátky úveru bola v zmluve dohodnutá na 127,10 Eur (3829,- Sk). Počet splátok bol stanovený na 60. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2007, splatnosť ďalších splátok bola stanovená vždy k 20.-temu dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

V zmysle ustanovení zmluvy sa dlžník a spoludlžník zaviazali, že splnia všetky pohľadávky navrhovateľovi vyplývajúce zo zmluvy spoločne a nerozdielne. Veriteľ je oprávnený požadovať splnenie všetkých svojich pohľadávok vyplývajúcich z tejto úverovej zmluvy voči dlžníkovi alebo spoludlžníkovi.

Odporca 1/ sa v zmluve zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť navrhovateľovi spolu s dohodnutým príslušenstvom za podmienok stanovených v zmluve. Odporca 1/ zaplatil navrhovateľovi 41 splátok úveru, pričom posledná zaplatená splátka bola splatná spolu s dohodnutým zmluvným úrokom dňa 20.02.2011. Od tejto doby odporca 1/ svoj úver nesplácal aj napriek tomu, že listom zo dňa 07.11.2011 vyzval navrhovateľ odporcov 1/, 2/ na plnenie svojich zmluvných povinností s upozornením, že ak nastane omeškanie s platbou jednej splátky viac ako 3 mesiace, vyhlási splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami.

Listom odoslaným dňa 30.11.2011 informoval navrhovateľ odporcov 1/, 2/, že nakoľko je odporca 1/ v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako 3 mesiace, v súlade s bodom 19 Všeobecných úverových podmienok vyhlasuje celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, splatným k 08.12.2011. Zároveň vyzval odporcov 1/ a 2/ na zaplatenie dlžnej sumy. Do dnešného dňa nebola navrhovateľovi dlžná suma zaplatená.

Navrhovateľ pripojil k návrhu listinné doklady, a to plnomocenstvo pre právneho zástupcu navrhovateľa, osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, zmluvu o úvere č. 2779, všeobecné podmienky zmluvy o úvere, finančný plán, upozornenie zo dňa 07.11.2011, vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy, ako aj zmluva o zriadení záložného práva.

Spolu s návrhom na začatie konania zaplatil navrhovateľ súdny poplatok za návrh vo výške 116,50 Eur.

Tunajší súd vydal dňa 27.02.2013 platobný rozkaz č.k. 4C/55/2013-17, ktorým uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 945,87 Eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 302,52 Eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 08.12.2011 vo výške 1 046,76 Eur, s úrokmi vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1 945,87 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 31,51 % ročne zo sumy 2 248,39 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia a poplatkami vo výške 297,50 Eur, ako aj nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 116,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 213,94 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

Odporca 2/ podaním doručeným na tunajší súd dňa 19.03.2013 podal v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu. V podanom odpore v podstate uviedol, že samotný nárok petitu je zmätočný a nezrozumiteľný; celý uplatnený nárok neuznáva, keďže sa jedná o spotrebiteľský občiansko-právny vzťah, pričom uzavreté zmluvy sú podľa neho neplatné. V podaní ďalej navrhol, aby tunajší súd v rámci dokazovania posudzoval právne úkony z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. z pohľadu konania navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi. V predmetnom podaní taktiež z dôvodu opatrnosti vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Záverom podania tunajší súd požiadal, aby návrh zamietol a zaviazal navrhovateľa, aby mu nahradil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 178,28 Eur.

Podaním doručeným dňa 20.03.2013 doplnil odporca 2/ podaný odpor. V podaní uviedol, že žiada, aby súd skúmal platnosť zmluvy o úvere, ako aj individuálne a všeobecné podmienky aj z pohľadu oprávnenia konať za navrhovateľa v zmysle výpisu z obchodného registra. Nech navrhovateľ preukáže a vysvetlí, kto podpísal za navrhovateľa ako veriteľa predmetné právne dokumenty. Záverom požiadal o predloženie originálov zmlúv.

Podaním doručeným na tunajší súd dňa 17.04.2013 sa navrhovateľ vyjadril k podaniu odporcu 2/ zo dňa 19.03.2013 a 20.03.2013, ako aj špecifikoval ním uplatnený nárok. V podaní uviedol, že na základe zmluvy o úvere č. 2779 zo dňa 13.09.2007 uzatvorenej medzi účastníkmi konania, poskytol odporcovi 1/ úver vo výške 127440,- Sk (4230,23 Eur) za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla zn. Honda Accord, rok výroby 1997 (vybraného odporcom 1/), bližšie špecifikovaného v bode I. zmluvy. Výška mesačnej splátky úveru bola dohodnutá na 3829,- Sk (127,10 Eur) a odporca 1/ sa zaviazal splatiť úver v 60 mesačných splátkach vždy k 20.-temu dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

V súlade s vyhlásením v individuálnych podmienkach zmluvy, odporcovia 1/, 2/ svojimi podpismi na zmluve zároveň vyjadrili súhlas s individuálnymi a všeobecnými úverovými podmienkami; potvrdili, že si ich prečítali a porozumeli im a zaviazali sa dodržiavať všetky ustanovenia zmluvy. V súlade s vyhlásením v bode 22 všeobecných úverových podmienok, odporcovia taktiež svojimi podpismi zmluvy zároveň potvrdili, že boli oboznámení a získali všetky potrebné informácie, ktoré sú potrebné za účelom uzatvorenia zmluvy. Predmetnú zmluvu podpísali obaja odporcovia slobodne, vážne a bez akéhokoľvek nátlaku.

V súlade s ustanovením bodu 1 a 2 všeobecných podmienok bola na účet predajcu predmetného motorového vozidla uvedeného v bode I. individuálnych podmienok, spoločnosti Autocentrum AAA Auto Banská Bystrica, a.s., po odpočítaní spracovateľského poplatku podľa bodu II. individuálnych podmienok zmluvy vo výške 19440,- Sk (645,29 Eur) poukázaná suma vo výške 108000,- Sk (3584,94 Eur).

Z finančného plánu doloženého k úverovej zmluve č. 2779 vyplýva, že odporca 1/ zaplatil navrhovateľovi 41 zo 60 splátok úveru, pričom posledná splátka úveru bola odporcom 1/ zaplatená dňa 25.02.2011. Od tejto doby prestal odporca 1/ poskytnutý úver splácať, a to aj napriek skutočnosti, že ho navrhovateľ listom zo dňa 07.11.2011 vyzval na plnenie zmluvných povinností s upozornením, že ak nastane omeškanie s platbou jednej splátky viac ako 3 mesiace, vyhlási splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami.

Navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania domáhal zaplata nezaplatenej splatnej časti úveru, ktorý sa stal predčasne splatným, nakoľko si odporca 1/ svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy prestal plniť riadne a včas. Úver sa stal predčasne splatným na základe správania odporcu 1/. Navrhovateľ postupoval v súlade s platným právom a úverovými podmienkami a ku dňu 08.12.2011 sa úver stal predčasne splatným, čím odporca 1/ stratil možnosť splácať úver formou dohodnutých splátok, t.j. stratil výhodu splátok ako sankciu za neplnenie svojich zmluvných povinností a zároveň mu vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi jednorazovo celú peňažnú sumu aj s príslušenstvom.

Zároveň poukázal na list odporcu zo dňa 06.01.2012, ktorým odporca navrhovateľovi uviedol, že berie na vedomie dlžnú sumu vo výške 1945,87 Eur a zároveň uviedol, že má záujem na pokračovaní splácania úveru v dohodnutých mesačných splátkach. Navrhovateľ tento návrh odporcu akceptoval a požiadal ho o pravidelnú úhradu mesačných splátok, pričom žiadosť odporcu o odpustenie úrokov z omeškania mal navrhovateľ zväziť. Ako však vyplýva z finančného plánu, odporca 1/ a rovnako ani odporca 2/ neuhradili žiadnu ďalšiu splátku.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že v nadväznosti na dôkladné prepočítanie všetkých uplatňovaných nárokov vzal návrh späť v časti príslušenstva spočívajúceho v nezaplatenom úroku odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 7,03 Eur, v nezaplatenom úroku z omeškania do 08.12.2011 vo výške 1005,92 Eur, v úroku z omeškania vo výške 22,26 % ročne zo sumy 2248,39 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia, v úroku z omeškania vo výške 31,51 % ročne zo sumy 7,03 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia.

Predmetom konania by tak zostalo rozhodnutie súdu o povinnosti odporcov 1/, 2/ zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 1945,87 Eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 295,49 Eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 08.12.2011 vo výške 40,84 Eur, s úrokmi vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1945,87 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia, s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2241,36 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia a poplatkami vo výške 297,50 Eur a nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplataenom za návrh na začatie konania vo výške 116,50 Eur, ako aj rozhodnutie o povinnosti odporcov 1/, 2/ nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 320,91 Eur.

V ďalšej časti predmetného podania navrhovateľ podrobne špecifikoval nárok, ktorý je predmetom konania v časti istiny vo výške 1945,87 Eur, nezaplataeného úroku odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 295,49 Eur, úroku z omeškania do 08.12.2011 vo výške 298,09 Eur, úroku vo výške 25,51% ročne zo sumy 1945,87 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 2241,36 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia a poplatkov vo výške 297,50 Eur.

Čo sa týka oprávnenia vedúceho organizačnej zložky navrhovateľa konať v mene navrhovateľa, poukázal na § 13 ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Úver, ktorého zaplatenie je predmetom tohto konania, bol poskytnutý odporcovi 1/ prostredníctvom organizačnej zložky navrhovateľa (t.j. pobočky zahraničnej banky). Úver schválili a podpísali dvaja vedúci organizačnej zložky navrhovateľa, nakoľko poskytnutie tohto úveru sa týkalo podnikania navrhovateľa na území SR prostredníctvom jeho organizačnej zložky. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že všetky záležitosti týkajúce sa organizačnej zložky je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. oprávnený na základe zákonného splnomocnenia vykonávať vedúci organizačnej zložky.

Taktiež poukázal aj na skutočnosť, že odporca 2/ je v pozícii spoludlžníka, tzn. že je priamym účastníkom záväzkového vzťahu rovnako ako odporca 1/ a spoločne s odporcom 1/ je povinný splniť všetky pohľadávky veriteľa vyplývajúce zo zmluvy o úvere spoločne a nerozdielne. Navrhovateľ je oprávnený požadovať splnenie všetkých svojich pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy o úvere od oboch odporcov.

Navrhovateľ k predmetnému podaniu predložil bankový výpis z účtu navrhovateľa, finančný plán, upozornenia, vyhlásenie splatnosti poskytnutého úveru, list odporcu zo dňa 06.01.2012, mandátnu zmluvu zo dňa 14.01.2010 faktúra č. 1018015, správu agentúry zo dňa 14.06.2010, ako aj preložený výpis z portugalského obchodného registra.

Podaním doručeným na tunajší súd dňa 06.05.2013 odporca 2/ požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Tunajší súd uznesením č.k. 4C/55/2013-75 zo dňa 06.06.2013 priznal odporcovi 2/ oslobodenie od súdnych poplatkov.

Uznesením č.k. 4C/55/2013-78 zo dňa 27.09.2013 súd zastavil konanie v časti v časti príslušenstva spočívajúceho v nezaplatenom úroku odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 7,03 Eur, v nezaplatenom úroku z omeškania do 08.12.2011 vo výške 1005,92 Eur, v úroku z omeškania vo výške 22,26 % ročne zo sumy 2248,39 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia, v úroku z omeškania vo výške 31,51 % ročne zo sumy 7,03 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia. Predmetom konania tak zostalo rozhodnutie súdu o povinnosti odporcov 1/, 2/ zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 1945,87 Eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 295,49 Eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 08.12.2011 vo výške 40,84 Eur, s úrokmi vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1945,87 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2241,36 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia a poplatkami vo výške 297,50 Eur a nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 116,50 Eur, ako aj rozhodnutie o povinnosti odporcov 1/, 2/ nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 320,91 Eur.

Podaním doručeným na tunajší súd dňa 02.12.2013 sa odporca 1/ vyjadril k predmetnému návrhu. V podaní nepopiera, že mu boli formou účelového úveru poskytnuté finančné prostriedky na kúpu motorového vozidla, avšak namietol výšku spracovateľského poplatku pre jeho neprímeranosť, namietol výšku úrokov z omeškania pre ich nezákonnosť, neprímeranosť a nesúlads s dobrými mravmi; namietol výšku ročnej úrokovej sadzby 25,51 % pre jej nesúlads s RPMN používanou bankami v čase poskytovania úveru, ktorá má byť neprímeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej namietol, že kúpna cena uvedená v kúpnej zmluve je 126882,- Sk vrátane DPH, v kúpnej zmluve v bode 5.2.2. sa ďalej uvádza, že doplatok kúpnej ceny 99882,- Sk bude doplatený z výnosu úveru, poskytovateľom ktorého mala byť spoločnosť BANK PLUS. V zmluve o úvere sa už uvádza kúpna cena 135000,- Sk a výška úveru 127440,- Sk. Namietal preto výšku úveru uvedenú v zmluve a jej nesúlads so skutočne poskytnutým úverom.

Navrhovateľ vo vyjadrení doručenom súdu dňa 29.10.2014 uviedol, že naďalej trvá na uplatnenom nároku v znení jeho čiastočného späťvzatia a špecifikácie a požiadal súd, aby mu vyhovel. Súčasne si vyčíslil trovy konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za návrh vo výške 116,50 Eur a spočívajú aj v trovách právneho zastúpenia vo výške 320,91 Eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, ako aj listinných dokladov pripojených k návrhu tak, ako sú uvedené vyššie, plnomocenstvom pre právneho zástupcu navrhovateľa, osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, zmluvy o úvere č. 2779, všeobecných podmienok zmluvy o úvere, finančného plánu, upozornenia zo dňa 07.11.2011, vyhlásenia splatnosti a výzvy na úhradu dlžnej sumy, zmluvy

o zriadení záložného práva, bankového výpisu z účtu navrhovateľa, finančného plánu, upozornenia, vyhlásenia splatnosti poskytnutého úveru, listu odporcu zo dňa 06.01.2012, mandátnej zmluvy zo dňa 14.01.2010 faktúra č. 1018015, správy agentúry zo dňa 14.06.2010 a preloženého výpis z portugalského obchodného registra.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav :

Dňa 13.09.2007 uzavrel navrhovateľ v postavení veriteľa s odporcom 1/ ako dlžníkom a odporcom 2/ ako spoludlžníkom v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. a nasledujúcich zmluvu o úvere č. 2779. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné úverové podmienky zo dňa 13.09.2007.

Na základe zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi 1/ úver vo výške 4230,23 Eur (127440,- Sk) za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla bližšie špecifikovaného v zmluve. Odporca 1/ v rámci bodu 1 všeobecných podmienok splnomocnil navrhovateľa, aby vyplatil istinu úveru priamo dodávateľovi uvedenému v článku I. zmluvy. Odporcovia 1/, 2/ sa v rámci zmluvy zaviazali povinnosťou splniť všetky pohľadávky navrhovateľa vyplývajúce zo zmluvy úvere spoločne a nerozdielne. Výška mesačnej splátky úveru bola v zmluve dohodnutá na 127,10 Eur (3829,- Sk). Počet splátok bol stanovený na 60. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2007, pričom splatnosť ďalších splátok bola stanovená vždy k 20.-temu dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Úver bol poskytnutý pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 12,21 %. Poskytnutý úver bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 25,51 % ročne, pričom zmluvné strany sa v článku 7 všeobecných podmienok dohodli, že úroky sa začínajú počítať odo dňa poskytnutia peňažných prostriedkov.

Odporca 1/ sa v zmluve zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť navrhovateľovi spolu s dohodnutým príslušenstvom za podmienok stanovených v zmluve. Odporca 1/ zaplatil navrhovateľovi 41 splátok úveru, pričom posledná zaplatená splátka bola splatná spolu s dohodnutým zmluvným úrokom dňa 20.02.2011. Od tejto doby odporca 1/ svoj úver nesplácal napriek tomu, že listom zo dňa 07.11.2011 vyzval navrhovateľ odporcov 1/, 2/ na plnenie svojich zmluvných povinností s upozornením, že ak nastane omeškanie s platbou jednej splátky viac ako 3 mesiace, vyhlási splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami.

Listom odoslaným dňa 30.11.2011 informoval navrhovateľ odporcov 1/, 2/, že vzhľadom na to, že odporca 1/ je v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako 3 mesiace, v súlade s bodom 19 Všeobecných úverových podmienok vyhlasuje celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, splatným k 08.12.2011. Zároveň vyzval odporcov 1/, 2/ na zaplatenie dlžnej sumy 1 945,87 Eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 302,52 Eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 08.12.2011 vo výške 1 046,76 Eur, s úrokmi vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1 945,87 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 31,51 % ročne zo sumy 2 248,39 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia. Navrhovateľovi dlžná suma nebola zo strany odporcov zaplatená.

Navrhovateľ si v predmetnom návrhu taktiež uplatnil voči odporcom 1/, 2/ právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 297,50 Eur predstavujúce poplatky. V súlade s ustanovením bodu 19 všeobecných podmienok je navrhovateľ oprávnený od dlžníka požadovať taktiež úhradu nákladov spojených s nadobudnutím držby a predajom vozidla určené veriteľom vo výške skutočne nadobudnutých súm. Všetky činnosti smerujúce k uspokojeniu pohľadávky navrhovateľa vykonala na podklade Mandátnej zmluvy zo dňa 14.01.2010 spoločnosť EVOL s.r.o. za odmenu stanovenú v článku V ods. 1 mandátnej zmluvy, ktorý odkazuje na cenník spoločnosti EVOL, kde je stanovená cena za mimosúdne vymáhanie finančnej pohľadávky vo výške 250,- Eur bez DPH (s 19 % DPH 297,50Eur). Uvedená suma bola navrhovateľovi vyúčtovaná spoločnosťou EVOL s.r.o. dňa 14.06.2010.

Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona:

Podľa § 369 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 387 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 391 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 392 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa § 397 zákona 513/1991 Zb., ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 402 zákona 513/1991 Zb., premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa § 497 zákona 513/1991 Zb., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 zákona 513/1991 Zb., ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 zákona 40/1964 Zb. v znení účinnom do 31.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 zákona 40/1964 Zb. v znení účinnom do 31.12.2007, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 zákona 40/1964 Zb. v znení účinnom do 31.12.2007, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve 16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Preverením zmluvy o úvere číslo 2779 bolo zistené, že typovo sa uvedená zmluva zaraďuje medzi tzv. absolútne obchody v súlade s ustanovením § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. (v súčasnosti § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb.), čo znamená, že tento právny vzťah bez ohľadu na povahu zmluvných strán, t.j. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ alebo nie, podlieha právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka, na ktorý sa obligatórne uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis k všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Skutočnosť, že odporca pri uzatvorení zmluvy o úvere mal postavenie spotrebiteľa v zmysle zákona 258/2001 Z.z. nemá za následok to, že by zmluvný vzťah stratil charakter absolútneho obchodného záväzkového vzťahu a mal by sa následne spravovať výhradne iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka v danom prípade prichádza do úvahy len v tom prípade, ak určitú otázku záväzkovo-právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom Obchodný zákonník neupravuje.

Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, stanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva, (zmluva o úvere), zmluva o dodávke plynu a elektriny, zmluva o pripojení, a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka, ako aj ďalších osobitných predpisov.

Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2010, sp.zn. 5Co/140/10 - 67).

Tunajší súd konštatuje, že na danú zmluvu o úvere sa vzťahujú ustanovenia § 52 - § 60 zákona č. 40/1964 Zb. zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník zavedením inštitútu spotrebiteľských zmlúv aj napriek tomu, že zmluva o úvere uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom ako zmluvný typ v čase uzavretia nemala nepodliehať režimu právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka. Piata hlava zákona č. 40/1964 Zb. (§ 52 - § 60) bola zavedená zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Uvedenou novelizáciou došlo k prebratiu (transpozícii) smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR. Smernica je „záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a prostriedkov sa ponecháva na vnútroštátne orgány“ (čl. 249 pod odsek 3 ZES). Smernica je teda adresovaná členským štátom (a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám ako nariadenie), ktoré majú povinnosť ju transponovať (prebrať) v predpísanej lehote do svojho vnútroštátneho právneho poriadku. Môže samozrejme nastať aj situácia, že právo členského štátu bolo v súlade so smernicou už pred jej prijatím, a preto nie je potrebné ju osobitne prebrať do vnútroštátneho právneho poriadku, čo musí ale členský štát v prípade sporu preukázať.

Členské štáty si pri transpozícii smernice zachovávajú určitú mieru diskrečnej právomoci a sú viazané iba cieľom preberanej smernice, a teda nie prostriedkami na jeho dosiahnutie. Judikatúra Súdneho dvora rozlišuje dve možnosti aplikácie smerníc: 1. nepriama aplikácia smernice na účely interpretácie vnútroštátneho práva, ktorá bez ohľadu na priamy účinok smernice umožňuje účastníkovi konania žiadať, aby súdny alebo správny orgán vykladal vnútroštátne právo v súlade s ustanoveniami a cieľmi

smernice (tzv. euro konformný výklad), 2. priama aplikácia, ktorá vychádza z priameho účinku smernice a na základe ktorej fyzickej alebo právnickej osobe, resp. členskému štátu vyplývajú priamo zo smernice konkrétne práva, resp. povinnosti.

Aplikácia smernice založená na euro konformnej interpretácii vnútroštátneho práva umožňuje účastníkovi vnútroštátneho súdneho alebo správneho konania dosiahnuť podobný výsledok, aký by dosiahol v prípade priamej aplikácie smernice, ktorá je oveľa komplikovanejšia. Vnútroštátne orgány aplikácie práva sa majú vždy usilovať o euro konformný výklad vnútroštátneho práva (t. j. jeho výklad v súlade so smernicou), aby sa tak zabezpečil „reálny účinok“ smernice bez ohľadu na to, či ustanovenia použité pri výklade majú alebo nemajú priamy účinok. Súd členského štátu môže prostredníctvom euro konformnej interpretácie vyplniť medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smernice. Nepriama aplikácia smerníc na účely interpretácie sa vzťahuje aj na vnútroštátnu judikatúru.

Po preverení smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 možno konštatovať, že cieľom smernice je zabezpečiť, aby zmluvy uzatvorené so spotrebiteľmi neobsahovali nekalé podmienky. Rozsah zmlúv, na ktoré sa uvedená smernica vzťahuje, možno vyvodiť len z cieľov smernice uvedených v úvodných častiach, ako aj z ustanovenia článku 2. Z uvedených častí vyplýva, že smernica sa vzťahuje na zmluvy medzi predajcom tovaru alebo dodávateľom služieb na jednej strane a ich spotrebiteľom na strane druhej. Ustanovenie § 52 zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom do 31.12.2007 nedokonale transponovalo smernicu Rady 93/13/EHS, keď obmedzilo spotrebiteľské zmluvy výhradne na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluvy podľa § 55 zákona č. 40/1964 Zb.. Tunajší súd taktiež poukazuje na rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach C-106/89 zo dňa 13.11.1990 a C-14/83 zo dňa 10.04.1984, kde Súdny dvor ustálil nepriamy účinok smernice v podobe povinnosti pri uplatňovaní vnútroštátneho práva, či už boli dotknuté ustanovenia prijaté pred smernicou, alebo až po nej. Vnútroštátny súd, od ktorého sa vyžaduje ich výklad, musí tieto ustanovenia, pokiaľ je to možné, vykladať so zreteľom na znenie a účel smernice, aby sa dosiahol výsledok, ktorý sa ňou sleduje a tak bol v súlade s tretím odsekom článku 189 Zmluvy. Keďže zo smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 jednoznačne vyplýva, že jej účelom je poskytnúť ochranu spotrebiteľovi v zmluvách medzi predajcom tovaru alebo dodávateľom služieb na jednej strane a ich spotrebiteľom na strane druhej, súd dospel k názoru, že ustanovenie § 52 ods. 1 zákona 40/1964 Zb. účinné od 01.04.2004 do 31.12.2007 je potrebné vykladať tak, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, a teda ustanovenie § 52 až § 60 zákona č. 40/1964 Zb. je potrebné aplikovať aj na zmluvu o úvere uzavretú dňa 13.09.2007 medzi navrhovateľom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 3 zákona v postavení dodávateľa) a odporcom (vystupujúcim v zmysle § 52 ods. 4 zákona v postavení spotrebiteľa).

Tunajší súd považuje avšak za potrebné uviesť, že znenie ustanovenia § 54 ods. 1 zákona 40/1964 Zb. nie je možné považovať za akýsi materiálny korektív, ktorý by umožňoval považovať všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka za jednostranne kogentné, od ktorých by nebolo možné sa odchyliť v neprospech spotrebiteľa. K záveru, že zákonodarca počítal len s kogentnosťou úpravy spotrebiteľských zmlúv a nie s kogentnosťou celého Občianskeho zákonníka možno dospieť logickým výkladom ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. (napr. § 369 ods. 1 veta tretia, ktorý vo svojej úprave priamo počíta so spotrebiteľom; v prípade jednostrannej kogentnosti Občianskeho zákonníka by uvedená veta nemala žiadny právny význam). S uvedeným výkladom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013 uviedol:

"Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní správne uvádza, že zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. V zmysle § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka sa akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa preto spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2000 sp. zn. 4 Obo 115/99). Generálny prokurátor správne ďalej uvádza, že jedným zo spôsobov zabezpečenia záväzku z obchodnoprávneho vzťahu je aj ručenie, ktorého komplexná, ucelená právna úprava sa nachádza v ustanoveniach § 303 až § 312 Obchodného zákonníka. Na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, vrátane právneho vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom, sa preto použijú ustanovenia Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka. V takomto

prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka."

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti je teda potrebné konštatovať, že na predmetnú zmluvu o úvere sa budú primárne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka spolu s ustanoveniami § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka a zákonom č. 258/2001 Z.z. ako lex specialis v pomere k zvyšným ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis, ktorý sa použije len na vyplňovanie prípadných medzier v zákone, t.j. keď niektoré otázky právnych vzťahov Obchodný zákonník alebo ust. § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka neupravujú.

Na základe vykonaného dokazovania má súd preukázané, že dňa 13.09.2007 uzavrel navrhovateľ v postavení veriteľa s odporcom 1/ ako dlžníkom a odporcom 2/ ako spoludlžníkom v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. a nasl. zmluvu o úvere č. 2779. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné úverové podmienky zo dňa 13.09.2007.

Na základe zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi 1/ úver vo výške 4230,23 Eur (127440,- Sk) za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla bližšie špecifikovaného v zmluve. Odporca 1/ v rámci bodu 1 všeobecných podmienok splnomocnil navrhovateľa, aby vyplatil istinu úveru priamo dodávateľovi uvedenému v článku I. zmluvy. Odporcovia 1/, 2/ sa v rámci zmluvy zaviazali k povinnosti splniť všetky pohľadávky navrhovateľa vyplývajúce zo zmluvy úvere spoločne a nerozdielne. Výška mesačnej splátky úveru bola v zmluve dohodnutá na 127,10 Eur (3 829,- Sk). Počet splátok bol stanovený na 60. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2007, pričom splatnosť ďalších splátok bola stanovená vždy k 20.-temu dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Úver bol poskytnutý pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 12,21 %. Poskytnutý úver bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 25,51 % ročne, pričom zmluvné strany sa v čl. 7 všeobecných podmienok dohodli, že úroky sa začínajú počítať odo dňa poskytnutia peňažných prostriedkov.

Odporca 1/ sa v zmluve zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť navrhovateľovi spolu s dohodnutým príslušenstvom za podmienok stanovených v zmluve. Odporca 1/ zaplatil navrhovateľovi 41 splátok úveru, pričom posledná zaplatená splátka bola splatná spolu s dohodnutým zmluvným úrokom dňa 20.02.2011. Od tejto doby odporca 1/ svoj úver nesplácal aj napriek tomu, že listom zo dňa 07.11.2011 vyzval navrhovateľ odporcov 1/, 2/ na plnenie svojich zmluvných povinností s upozornením, že ak nastane omeškanie s platbou jednej splátky viac ako 3 mesiace, vyhlási splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami.

Listom odoslaným dňa 30.11.2011 informoval navrhovateľ odporcov 1/, 2/, že nakoľko je odporca 1/ v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako 3 mesiace, v súlade s bodom 19 Všeobecných úverových podmienok vyhlasuje celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, splatným k 08.12.2011. Zároveň vyzval odporcov na zaplatenie dlžnej sumy 1945,87 Eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 302,52 Eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 08.12.2011 vo výške 1046,76 Eur, s úrokmi vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1945,87 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 31,51 % ročne zo sumy 2248,39 Eur od 09.12.2011 do zaplatenia a nákladmi na výkon záložného práva vo výške 200,- Eur. Navrhovateľovi nebola odporcami dlžná suma zaplatená.

Navrhovateľ si v predmetnom návrhu uplatnil voči odporcom 1/, 2/ aj právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 297,50 Eur predstavujúce poplatky. V súlade s ustanovením bodu 19 všeobecných podmienok je navrhovateľ oprávnený od dlžníka požadovať aj úhradu nákladov spojených s nadobudnutím držby a predajom vozidla určené veriteľom vo výške skutočne nadobudnutých súm. Všetky činnosti smerujúce k uspokojeniu pohľadávky navrhovateľa vykonala na podklade Mandátnej zmluvy zo dňa 14.01.2010 spoločnosť EVOL s.r.o. za odmenu stanovenú v článku V ods. 1 mandátnej zmluvy, ktorý odkazuje na cenník spoločnosti EVOL, kde je stanovená cena za mimosúdne vymáhanie finančnej pohľadávky vo výške 250,- Eur bez DPH (s 19 % DPH 297,50Eur). Uvedená suma bola navrhovateľovi vyúčtovaná spoločnosťou EVOL s.r.o. faktúrou č. 1018015 dňa 14.06.2010.

V podaní doručenom na tunajší súd dňa 17.04.2013 navrhovateľ v nadväznosti na dôkladné prepočítanie všetkých uplatňovaných nárokov vzal návrh späť v časti príslušenstva spočívajúceho v nezaplatenom

úroku odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 7,03 Eur, v nezaplatenom úroku z omeškania do 08.12.2011 vo výške 1005,92 Eur, v úroku z omeškania vo výške 22,26 % ročne zo sumy 2248,39 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia a v úroku z omeškania vo výške 31,51 % ročne zo sumy 7,03 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia.

Predmetom konania ostalo rozhodnutie súdu o povinnosti odporcov 1/, 2/ zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne 1945,87 Eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 295,49 Eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 08.12.2011 vo výške 40,84 Eur, s úrokmi vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1945,87 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia, s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2241,36 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia a poplatkami vo výške 297,50 Eur, ako aj rozhodnutie o navrhovateľom uplatnenom nároku nahradiť mu trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 116,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 320,91 Eur.

Čo sa týka uplatneného poplatku vo výške 297,50 Eur, ktorý bol navrhovateľovi vyúčtovaný zo strany spoločnosti EVOL s.r.o. za mimosúdne vymáhanie pohľadávky, tunajší súd poukazuje na skutočnosť, že v súlade s predloženým finančným plánom možno konštatovať, že predmetný poplatok bol zo strany odporcov uhradený, a teda tunajšiemu súdu nie je zrejмый dôvod, pre ktorý si ho navrhovateľ opätovne uplatňuje voči odporcom v predmetnom konaní. Z vyhlásenia splatnosti zo dňa 29.11.2011, ako aj z predloženého finančného plánu vyplynulo, že navrhovateľ vyúčtoval voči odporcom poplatky v celkovej výške 200,- (50,- Eur dňa 08.06.2011 a 150,- Eur dňa 20.08.2011), ktoré odporcovia do dnešného dňa neuhradili a na ktorých úhradu má navrhovateľ nárok v zmysle bodu 19 všeobecných podmienok zmluvy o úvere. Preto tunajší súd zamietol návrh v časti poplatku prevyšujúceho sumu 200,- Eur a priznal navrhovateľovi voči odporcom poplatok len vo výške 200,- Eur.

Súd navrhovateľovi nepriznal nárok na spracovateľský poplatok podľa bodu II. individuálnych podmienok zmluvy vo výške 19 440,- Sk (645,29 Eur), pričom táto suma bola odporcom odpočítaná od poskytnutého úveru, v dôsledku čoho bolo zmluvne určenému dodávateľovi poukázaných iba 108 000 Sk (3584,94 Eur). Nárok na spracovateľský poplatok dohodnutý v individuálnych podmienkach zmluvy súd považuje neopodstatnený. Jednak predstavuje až 15,25 % z celkovej poskytnutej sumy úveru a zároveň požadovanie úhrady tzv. spracovateľského poplatku súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Možno len predpokladať, že poplatok je za napísanie zmluvy a posúdenie bonity záujemcu o úver. V tejto súvislosti možno poukázať na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3.5.2010 č.k. AZ 17U192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokov miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vyšší krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp.zn. 18Co/109/2011.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku a vyhlásil v zmysle ust. § 153 ods. 3, 4 O.s.p. spracovateľský poplatok vo výške 19 440,- Sk (645,29 Eur) za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Keďže tunajší súd vo výroku II. vyhlásil spracovateľský poplatok vo výške 19440,- Sk (645,29 Eur) za neprijateľnú zmluvnú podmienku v súlade s ustanovením § 153 ods. 3, 4 O.s.p., vzniklo na strane navrhovateľa bezdôvodné obohatenie (na základe plnenia odporcov bez právneho dôvodu) vo výške 19 440,- Sk (645,29 Eur), ktoré tunajší súd započítal v súlade s ustanovením § 330 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. v nadväznosti na článok 11 všeobecných podmienok na úhradu: 1. poplatku vo výške 200,- Eur (ktorý bol navrhovateľovi priznaný namiesto uplatneného poplatku 297,50 Eur), ktorý tak bol uhradený v celosti, 2. na úhradu kapitalizovaného zmluvného úroku do 08.12.2011 vo výške 295,49 Eur,

ktorý tak bol uhradený v celosti, 3. na úhradu kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 40,84 Eur, ktorý bol uhradený v celosti, 4. na čiastkovú úhradu zmluvného úroku vo výške 25,51 % ročne z čiastky 1945,87 Eur od 09.12.2011 do 26.02.2012.

Odporcom 1/, 2/ tak ostala povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 1945,87 Eur, na úhradu ktorej ich súd zaviazal vo výroku I.

Navrhovateľ si v predmetnom konaní v podaného návrhu uplatňuje voči odporcom 1/, 2/ aj úroky z omeškania, pretože odporcovia 1/, 2/ dlžnú čiastku neuhradili v lehotách stanovených v článku 2 zmluvy o úvere a v súlade s § 506 zákona č. 513/1991 Zb. poskytnutý úver „zosplatnil“ k 08.12.2011. Nezaplatením dlžnej sumy do splatnosti poskytnutého úveru, t. j. do 08.12.2011 sa dostali odporcovia s platením dlhu do omeškania.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v návrhu uplatňované úroky z omeškania majú oporu v citovanom nariadení vlády SR č. 87/1995 Zb., ako aj v ustanovení § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., a preto uvedený nárok súd navrhovateľovi priznal v plnom rozsahu.

Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatňuje od odporcu aj úroky vo výške 25,51 % ročne. V súlade s ustanovením článku II zmluvy o úvere č. 2779 zo dňa 13.09.2007 je poskytnutý úver úročený pevnou sadzbou vo výške 25,51 %. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v návrhu uplatňované zmluvné úroky majú oporu v § 497, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., ako aj v predloženej Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.06.2006, a preto súd uvedený nárok navrhovateľovi priznal po vykonaní úprav, ku ktorým došlo po započítaní časti spracovateľského poplatku na zmluvný úrok tak, ako je uvedené vyššie, od 17.12.2011 do zaplatenia zo sumy 1 945,87 Eur.

Súd neakceptoval námietku odporcu 1/ ohľadom rozdielu medzi výškou úveru uvedenou v zmluve o úvere (127440,- Sk = 4230,- Eur) a uvedenou v zmluve o kúpe motorového vozidla (ktorá má podľa odporcu predstavovať 99882,- Sk = 3315,47 Eur). Suma 99882,- Sk predstavuje, ako sám uviedol odporca 1/, sumu, ktorá bude použitá na úhradu časti kúpnej ceny; nejedná sa o výšku úveru. Ako vyplýva z bodu 1, 2 všeobecných podmienok zmluvy o úvere č. 2779, navrhovateľ sa zaviazal financovať istinu úveru v mene odporcu priamo dodávateľovi (t.j. osobe uvedenej v zmluve, s ktorou má uzavrieť kúpnu zmluvu o kúpe požadovaného motorového vozidla, na ktorého kúpu mu bol poskytnutý účelový úver) po odpočítaní spracovateľského poplatku vo výške 19440,- Sk, teda odfinancovať sumu 108000,- Sk (3584,94 Eur). Ako vyplýva z predloženého výpisu z účtu navrhovateľa, predmetné peňažné prostriedky boli dňa 19.09.2007 aj skutočne odfinancované na účet odporcami určeného dodávateľa. Použitie peňažnej čiastky 108000,- Sk na úhradu časti kúpnej ceny je už plne v réžii zmluvne určeného dodávateľa, ktorý s odporcom 1/ mal uzavrieť kúpnu zmluvu za účelom kúpy vozidla uvedeného v článku I zmluvy o úvere.

Súd tiež neakceptoval námietku odporcu 1/, že úroky vo výške 25,51 % sú neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi. Preverení predmetnej zmluvy o úvere č. 2779 možno konštatovať, že spĺňa všetky podmienky, ktoré na uvedené typ zmlúv kladie § 4 a nasl. zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov vo výške 12,21 % ročne (do ktorej sú okrem iného zahrnuté aj namietané úroky v zmysle § 2 písm. c), d) zákona č. 258/2001 Z.z.) je vypočítaná (ako vyplýva z článku 5 všeobecných podmienok zmluvy o úvere) v súlade so vzorcom uvedeným v prílohe zákona č. 258/2001 Z.z. Jej výška neprevyšuje štandardnú výšku dojednávánú v rámci úverových zmlúv uzatváraných v predmetnom období. Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý by mal byť úrok vo výške 25,51 % ročne predstavovať úžeru alebo byť v rozpore s dobrými mravmi, resp. v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z.z.

Súd nemohol akceptovať ani námietku premlčania vznesenú odporcom 2/ ako voči pohľadávke vyplývajúcej z úveru v celosti, tak ani voči jednotlivým splátkam úveru, keďže v súlade s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/54/2007 zo dňa 17.06.2008, splatnosť pohľadávky z úverovej zmluvy v prípade, ak bolo v zmluve o úvere dohodnuté splácanie úveru v splátkach, sa nejedná o čiastkové plnenie podľa § 392 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb., ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach. Preto pri posudzovaní uplatňovanej námietky premlčania pohľadávky bude súd vychádzať z dňa splatnosti úveru ako celku, a nie zo dňa splatnosti jeho jednotlivých splátok.

Plynutie, resp. uplynutie všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 387 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. sa preto neposudzuje osobitne a samostatne od splatnosti každej jednej splátky poskytnutého úveru, ale buď od jej konečnej splatnosti, alebo od jej „zosplatnenia“ v zmysle § 506 zákona č. 513/1991 Zb. podľa toho, ktorá z uvedených možností nastane skôr. Keďže z návrhu, ako aj z dokladov pripojených k návrhu vyplýva, že ku dňu 10.10.2011 došlo k „zosplatneniu“ predmetného úveru, pri posudzovaní skutočnosti, či došlo k premlčaniu uplatnenej pohľadávky, alebo jej časti treba vychádzať zo dňa 07.12.2011 (deň „zosplatnenia“ úverovej zmluvy, resp. deň odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľa) ako určujúceho dňa pre určenia začiatku plynutia premlčacej lehoty. Keďže navrhovateľ si pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere č. 2779 uplatnil na tunajšom súde dňa 08.02.2013, súd musí konštatovať, že v čase podania návrhu na tunajší súd (kedy začala premlčacia lehota spočívať v zmysle § 402 zákona č. 513/1991 Zb.) neuplynula štvorročná premlčacia lehota plynúca od 07.12.2011. Nárok navrhovateľa preto nie je premlčaný v celosti a ani v časti.

Čo sa týka námietky odporcu ohľadom oprávnenia vedúceho organizačnej zložky navrhovateľa konať v mene navrhovateľa, je potrebné poukázať na § 13 ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Úver, ktorého zaplatenie je predmetom tohto konania, bol poskytnutý odporcovi 1/ prostredníctvom organizačnej zložky navrhovateľa (t.j. pobočky zahraničnej banky). Úver schválili a podpísali dvaja vedúci organizačnej zložky navrhovateľa, nakoľko poskytnutie tohto úveru sa týkalo podnikania navrhovateľa na území SR prostredníctvom jeho organizačnej zložky. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že všetky záležitosti týkajúce sa organizačnej zložky je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zák. č. 513/1991 Zb. oprávnený na základe zákonného splnomocnenia vykonávať vedúci organizačnej zložky.

Podaním doručeným na tunajší súd dňa 29.10.2014 si navrhovateľ vyčíslil trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania vo výške 116,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 320,91 Eur.

Podaním doručeným na tunajší súd dňa 19.03.2013 si odporca 2/ vyčíslil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 178,28 Eur.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. (ďalej Advokátskej tarify), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Advokátskej tarify, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa § 13a ods. 1 Advokátskej tarify, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,

- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 Advokátskej tarify, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 Advokátskej tarify, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Súd preskúmal uplatnený nárok navrhovateľa ohľadom náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania vo výške 116,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 320,91 Eur.

Odmena advokáta pozostáva z odmeny za tri úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 05.02.2013, podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu dňa 06.02.2013, vyjadrenie k platobnému rozkazu zo dňa 15.04.2013) vo výške 81,33 Eur, každý spolu s paušálnou náhradou nákladov 3x7,81 Eur a uplatnenou 20 % sadzbou DPH (základ dane 3x81,33 + 3x7,81 = 267,42 Eur) vo výške 53,48 Eur, čo spolu predstavuje sumu 320,91 Eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), § 15 písm. a), § 16 ods. 3, a § 18 ods. 3 Advokátskej tarify.

V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c) a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten-ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 1. 2011, sp. zn. 6MCdo/19/2010).

Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdu zobral svoj návrh na začatie konania späť, napr. bez udania dôvodu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2MOBdo/4/2010).

Pretože žalobca zobral žalobu čiastočne späť, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť v tejto časti zastavené. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Vzhľadom na vyššie cit. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, má ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre účely určenia pomery úspechu medzi účastníkmi súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku navrhovateľa ku dňu podania žaloby dňa 08.02.2013. Navrhovateľ požadoval istinu 1945,87 Eur spolu s úrokom z úveru odo dňa uzavretia zmluvy do 08.12.2011 vo výške 302,52 Eur, úrokom z omeškania do 08.12.2011 vo výške 1046,76 Eur, úrok z úveru vo výške 25,51% zo sumy 1945,87 eur od 09.12.2011 do zaplataenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 582,06 Eur, úrok z omeškania vo výške 31,51% ročne zo sumy 2248,39 Eur odo dňa 09.12.2011 do zaplataenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 582,06 Eur, a poplatok vo výške 297,50 Eur.

Navrhovateľovi bolo predmetným rozhodnutím priznaný voči odporcom 1/ a 2/ nárok spočívajúci v istine vo výške 1945,87 Eur, spolu s úrokom vo výške 25,51 % ročne zo sumy 1945,87 Eur od 27.02.2012 do zaplataenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 473,27 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2241,36 Eur od 09.12.2011 do zaplataenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 243,11 Eur.

Z uplatnenej celkovej sumy 4756,77 Eur (do podania návrhu) bolo navrhovateľovi priznaných 2662,25 Eur (vyčíslené do podania návrhu). Navrhovateľov úspech tak predstavoval v percentuálnom vyčíslení 55,97 % a neúspech 44,03 %, navrhovateľ bol teda v predmetnej veci úspešnejším účastníkom konania. Po odrátaní úspechu navrhovateľa v konaní od jeho neúspechu (55,97 % - 44,03 %), tento účastník má právo na náhradu 11,94 % trov konania. S ohľadom na úspech navrhovateľa len v zanedbateľnej časti uplatneného nároku, ako aj neúspech odporcov 1/, 2/ v rozsahu 55,97 %, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

S ohľadom na finančnú hodnotu povinností uložených odporcom 1/, 2/ vo výroku I. predmetného rozhodnutia, súd v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p. predĺžil zákonom určenú lehotu splnenia uloženej povinnosti z 3 dní na 30 dní, počas ktorých budú mať odporcovia dostatok času na to, aby si obstarali rozumným spôsobom prostriedky na úhradu uložených povinností, príp. sa s navrhovateľom dohodli na vyporiadaní svojich finančných záväzkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne v 3 vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený m ô ž e podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).